

Exode 12 :1-20

1 L'Éternel parla à Moïse et à Aaron, dans le pays d'Égypte, en ces termes: 2 "Ce mois-ci est pour vous le commencement des mois; il sera pour vous le premier des mois de l'année. 3 Parlez à toute la communauté d'Israël en ces termes: Au dixième jour de ce mois, que chacun se procure un agneau pour sa famille paternelle, un agneau par maison. 4 Celui dont le ménage sera trop peu nombreux pour manger un agneau, s'associera avec son voisin, le plus proche de sa maison, selon le nombre des personnes; chacun, selon sa consommation, réglera la répartition de l'agneau. 5 L'animal doit être sans défaut, mâle, dans sa première année; vous le choisirez parmi les brebis ou les chèvres. 6 Vous le tiendrez en réserve jusqu'au quatorzième jour de ce mois; alors toute la communauté d'Israël l'immolera vers le soir. 7 On prendra de son sang et on en teindra les deux poteaux et le linteau des maisons dans lesquelles on le mangera. 8 Et l'on en mangera la chair cette même nuit; on la mangera rôtie au feu et accompagnée d'azymes et d'herbes amères. 9 N'en mangez rien qui soit à demi cuit, ni bouilli dans l'eau mais seulement rôti au feu, la tête avec les jarrets et les entrailles. 10 Vous n'en laisserez rien pour le matin; ce qui en serait resté jusqu'au matin, consommez-le par le feu. 11 Et voici comme vous le mangerez: la ceinture aux reins, la chaussure aux pieds, le bâton à la main; et vous le mangerez à la hâte, c'est la pâque en l'honneur de l'Éternel. 12 Je parcourrai le pays d'Égypte, cette même nuit; je frapperai tout premier-né dans le pays d'Égypte, depuis l'homme jusqu'à la bête et je ferai justice de toutes les divinités de l'Égypte, moi l'Éternel! 13 Le sang, dont seront teintes les maisons où vous habitez, vous servira de signe: je reconnaitrai ce sang et je vous épargnerai et le fléau n'aura pas prise sur vous lorsque je sévirai sur le pays d'Égypte. 14 Ce jour sera pour vous une époque mémorable et vous le solenniserez comme une fête de l'Éternel; d'âge en âge, à jamais, vous le fêterez. 15 Sept jours durant, vous mangerez des pains azymes; surtout, le jour précédent, vous ferez disparaître le levain de vos maisons. Car celui-là serait retranché d'Israël, qui mangerait du pain levé, depuis le premier jour jusqu'au septième. 16 Le premier jour vous aurez une convocation sainte et le septième jour encore une sainte convocation. Aucun travail ne pourra être fait ces jours-là; toutefois, ce qui sert à la nourriture de chacun, cela seul vous pourrez le faire. 17 Conservez la fête des Azymes, car c'est en ce même jour que j'aurai fait sortir vos légions du pays d'Égypte; conservez ce jour-là dans vos générations, comme une institution perpétuelle. 18 Le premier mois, le quatorzième jour du mois, au soir, vous mangerez des azymes, jusqu'au vingt-et-unième jour du mois au soir. 19 Durant sept jours, qu'il ne soit point trouvé de levain dans vos maisons; car quiconque mangera une substance levée, celui-là sera retranché de la communion d'Israël, le prosélyte comme l'indigène. 20 Vous ne mangerez d'aucune pâte levée; dans toutes vos demeures vous consommerez des pains azymes." 21 Moïse convoqua tous les anciens d'Israël et leur dit: "Choisissez et prenez chacun du menu bétail pour vos familles et égorgez la victime pascale. 22 Puis vous prendrez une poignée d'hysope, vous la tremperez dans le sang reçu dans un bassin et vous teindrez le linteau et les deux poteaux de ce sang du bassin. Que pas un d'entre vous ne franchisse alors le seuil de sa demeure, jusqu'au matin. 23 Lorsque le Seigneur s'avancera pour frapper l'Égypte, il regardera le sang appliqué au linteau et aux deux poteaux et il passera devant la porte et il ne permettra pas au fléau d'entrer dans vos maisons

ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר:
החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה: דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר
בעשר לחודש הזה ויקחו להם איש עֶגֶל לְבֵית-אָבִתּוֹ
עֶגֶל לְבֵיתוֹ:
ואם-ימעט הבית משהו ולקח הוא ושכנו הקרוב
אל-ביתו במקטת נפשות איש לפי אכלו תכסו על-
השה:
עֶגֶל תמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הכבשים ומן-
העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחודש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת-
ישראל בין הערבים: ולקחו מן-הדם ונתנו על-
שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים אשר-יאכלו
אתו בהם:
ואכלו את-הבשר בקילה הנה צלי-אש ומצות על-
מרים יאכלהו: אל-תאכלו ממנו זָא וּבָשָׁל מְבֻשָׁל
במים כי אם-צלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו:
ולא-תותרו ממנו עד-בקר והנותר ממנו עד-בקר באש
תשורפו: וככה תאכלו אותו מתניכם חגרים בעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח
הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בקילה הנה
והפיתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה
ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה:
והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם
וראיתי את-הדם ופסחתי עליכם ולא-יהיה בכם נגף
למשחית בהפתי בארץ מצרים: והיה היום הזה
לכם לזכרון וסגתם אתו תג ליהוה לזרתיכם תקת
עולם תקהו:
שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו
שאר מבתיכם כי ו כל-אכל חמץ ונכרתה הגפש שהוא
מישראל מיום הראשון עד-יום השביעי:
וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר
יאכל לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם:
ושמרתם את-המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה
לזרתיכם תקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום
לחודש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחודש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם
כי ו כל-אכל מחמצת ונכרתה הגפש שהוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל-מחמצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו מצות: {פ}
ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אליהם משכו
ויקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר-בסוף והגעתם
אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסוף
ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד-בקר:
ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-
המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא
יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף:
ושמרתם את-הזכר הזה לקהל לז ולבני עד-עולם:

<p>pour sévir. 24 Vous garderez cette loi, comme une règle invariable pour toi et pour tes enfants. 25 Et lorsque vous serez arrivés dans le pays que le Seigneur vous donnera, comme il l'a promis, vous conserverez ce rite. 26 Alors, quand vos enfants vous demanderont: 'Que signifie pour vous ce rite?' 27 vous répondrez: 'C'est le sacrifice de la pâque en l'honneur de l'Éternel, qui épargna les demeures des Israélites en Egypte, alors qu'il frappa les Égyptiens et voulut préserver nos familles.' " Et le peuple s'inclina et tous se prosternèrent. 28 Les enfants d'Israël se mirent en devoir d'obéir: comme l'Éternel avait ordonné à Moïse et à Aaron, ainsi firent-ils.</p>	<p>וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי-יִאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם זְבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגֹפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: {ס}</p>
<p>Exode 23 14 Trois fois l'an, tu célébreras des fêtes en mon honneur. 15 Et d'abord, tu observeras la fête des Azymes: durant sept jours tu mangeras des pains azymes, ainsi que je te l'ai ordonné, à l'époque du mois de la germination, car c'est alors que tu es sorti de l'Égypte et l'on ne paraîtra point devant ma face les mains vides. 16 Puis, la fête de la Moisson, fête des prémices de tes biens, que tu auras semés dans la terre; et la fête de l'Automne, au déclin de l'année, lorsque tu rentreras ta récolte des champs.</p>	<p>יֵד שְׁלֹשׁ רִגְלִים, תַּחֲג לִי בַשָּׁנָה. טו אֶת-חַג הַמִּצּוֹת, תִּשְׁמַר--שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב, כִּי-בוֹ יֵצְאֶת מִמִּצְרַיִם; וְלֹא-יֵרְאוּ פָנַי, רִיקִם. טז וְחַג הַקָּצִיר בַּפּוּרִי מֵעֵשֶׂד, אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה; וְחַג הָאֶסְף בְּצֹאת הַשָּׁנָה, בְּאֶסְפָּךָ אֶת-מֵעֵשֶׂד מִן-הַשָּׂדֶה.</p>
<p>Lévitique 23 L'Éternel parla ainsi à Moïse: 2 "Parle aux enfants d'Israël et dis-leur les solennités de l'Éternel, que vous devez célébrer comme convocations saintes. Les voici, mes solennités: 3 pendant six jours on se livrera au travail, mais le septième jour il y aura repos, repos solennel pour une sainte convocation: vous ne ferez aucun travail. Ce sera le Sabbat de l'Éternel, dans toutes vos habitations. 4 Voici les solennités de l'Éternel, convocations saintes, que vous célébrerez en leur saison. 5 Au premier mois, le quatorze du mois, vers le soir, la Pâque sera offerte au Seigneur; 6 et au quinzième jour de ce mois, ce sera la fête des Azymes pour le Seigneur: durant sept jours vous mangerez des azymes. 7 Le premier jour, il y aura pour vous convocation sainte: vous ne ferez aucune œuvre servile. 8 Vous offrirez un sacrifice au Seigneur sept jours de suite. Le septième jour, il y aura convocation sainte: vous ne ferez aucune œuvre servile." 9 L'Éternel parla ainsi à Moïse:</p>	<p>א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ--אֵלֶּה הֵם, מוֹעֲדֵי ג. שְׁשַׁת יָמִים, תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ: שַׁבַּת הוּא לַיהוָה, בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם. {פ } ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם, בְּמוֹעֲדָם. ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ--בֵּין הָעֶרְבִים: פֶּסַח, לַיהוָה. ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה: שִׁבְעַת יָמִים, מִצּוֹת תֹּאכְלוּ. ז בַּיּוֹם, הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם; כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה, שִׁבְעַת יָמִים; בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.</p>
<p>Nombres 9 1 L'Éternel parla à Moïse dans le désert de Sinaï, la seconde année de leur sortie du pays d'Egypte, le premier mois, en disant: 2 "Que les enfants d'Israël fassent la Pâque au temps fixé. 3 C'est le quatorzième jour de ce mois, vers le soir, temps fixé pour elle, que vous devez la faire; d'après tous ses statuts et toutes ses règles vous l'exécuterez." 4 Moïse parla aux enfants d'Israël, pour qu'ils fissent la Pâque. 5 Et ils firent la Pâque au premier mois, le quatorzième jour du mois, vers le soir, dans le désert de Sinaï; exactement comme l'Éternel l'avait prescrit à Moïse, ainsi firent les enfants d'Israël.... 16 Au premier mois, le quatorzième jour de ce mois, la pâque sera offerte à l'Éternel. 17 Et le quinzième jour du même mois, c'est fête: durant sept jours on mangera des azymes. 18 Au premier jour, convocation sainte: vous ne ferez aucune œuvre servile. 19 Et vous offrirez en sacrifice, comme holocauste à l'Éternel, deux jeunes taureaux, un bélier, et sept agneaux âgés d'un an, que vous choisirez sans défaut. 20 Pour leur oblation, de la fleur de farine pétrie à l'huile; vous en offrirez trois dixièmes par taureau, deux dixièmes pour le bélier. 21 Et tu en offriras un dixième respectivement pour chacun des sept agneaux. 22 De plus, un bouc expiatoire, pour obtenir votre pardon. 23 C'est indépendamment de l'holocauste du matin, dû comme holocauste perpétuel, que vous ferez ces offrandes. 24 Vous ferez les pareilles journellement pendant sept jours, comme aliment de combustion qui sera en odeur agréable à</p>	<p>א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן--לֵאמֹר ג בְּאַרְבַּעַת יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְבִים, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ--בְּמוֹעֵד; ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה. כָּל-חֻקֹּתָיו וּכְכָל-מִשְׁפָּטָיו, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח. אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח כְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, בֵּין הָעֶרְבִים--אֶת-מִשְׁחַת--כִּן עָשׂוּ, כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: בְּמִדְבַר סִינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. טז וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם--לַחֹדֶשׁ: פֶּסַח, לַיהוָה. יז וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, חַג שִׁבְעַת יָמִים, מִצּוֹת יֹאכְלוּ. יח בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. יט וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד; וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם. כ וּמִנְחָתָם--סֹלֶת, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לְפָר, וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִינִים לְאַיִל--תַּעֲשׂוּ. כא עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן, תַּעֲשֶׂה, לְכֶבֶשׂ, הָאֶחָד--לְשִׁבְעַת, הַכִּבְשִׁים. כב וּשְׁעִיר חַטָּאת, אֶחָד, לְכֶבֶשׂ, עֲלֵיכֶם. כג מִלְּבַד עֹלֶת הַבָּקָר, אֲשֶׁר לְעֹלֶת הַתְּמִיד--תַּעֲשׂוּ, אֶת-אֵלֶּה. כד כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם, שִׁבְעַת יָמִים--לְחֶם אִשָּׁה רִיחַ-נִיחֹחַ, לַיהוָה; עַל-עֹלֶת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה, וְנִסְכּוֹ. כה וּבַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי--מִקְרָא-קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם:</p>

<p>l'Éternel; cela aura lieu en sus de l'holocauste perpétuel et de sa libation. 25 Et le septième jour, il y aura pour vous convocation sainte: vous ne ferez aucune œuvre servile. 26 Au jour des prémices, quand vous présenterez à l'Éternel l'offrande nouvelle, à la fin de vos semaines, il y aura pour vous convocation sainte: vous ne ferez aucune œuvre servile. 27 Vous offrirez, comme holocauste d'odeur agréable à l'Éternel, deux jeunes taureaux, un bélier, sept agneaux âgés d'un an. 28 Pour leur oblation, de la fleur de farine pétrie à l'huile; trois dixièmes pour chaque taureau, deux dixièmes pour le bélier unique, 29 un dixième respectivement pour chacun des sept agneaux. 30 Un bouc, pour faire expiation sur vous. 31 Vous les offrirez en sus de l'holocauste perpétuel et de son oblation; vous les choisirez sans défaut, et y joindrez leurs libations.</p>	<p>כַּל-מִלְאֲכַת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. ס. { כּוּ וּכְיֹום הַבְּכוּרִים, בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה--בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם: מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כַּל-מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. כּוּ וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ גִּיחַם, לַיהוָה--פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם, אֶזְלַת אֶחָד; שִׁבְעָה כִבָּשִׁים, בְּנֵי שְׁנָה. כּח וּמִנְחַתְּם--סֹלֶת, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לְפָר הָאֶחָד, שְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים, לְאֵיל הָאֶחָד. כֹּס עֶשְׂרֹן, עֶשְׂרֹן, לְכֶבֶשׂ, הָאֶחָד--לְשִׁבְעַת, הַכִּבָּשִׁים. ל. שְׁעִיר עֲזִים, אֶחָד, לְכֶפֶר, עֲלֵיכֶם. לֹא מִלְבָּד עֵלֶת הַתְּמִיד, וּמִנְחָתוֹ--תַעֲשׂוּ; תְּמִימִם יִהְיוּ-לָכֶם, וְנִסְכֵיהֶם. פ. }</p>
<p>Josué 5 :10</p>	
<p>Ezra 6 :19-22</p>	
<p>Lettre de PessaH, Eléphantine (Yev en hébreu, Egypte) -419, plus ancien témoignage hors mikra concernant la fête de PessaH, envoyée par Hanania de Jérusalem à Yédania à Yev : A ce moment, comptez 14 jours à Nissan et le quatorzième entre les services faites PessaH. A partir du 15e jour jusqu'au 21e jour de Nissan faites la fête des Azymes, pendant 7 jours mangez des matsot, ne faites pas de travail le 15e jour et le 21e jour de Nissan. Ne buvez pas de bière et ne mangez d'aucune chose avec du Hamets et qu'on n'en voie pas dans vos maisons, du 14e jour de Nissam le soir jusqu'au 21 nissan au coucher du soleil. Et tout Hamets que vous avez dans vos maisons mettez le dans vos chambres et scellez-le entre ces jours.</p>	<p>כעת אתם מנו 14 ימים לניסן, וב-14 בין השמשות עשו פסח. ומיום 15 עד יום 21 לניסן חג המצות עשו, שבעת ימים אכלו מצות... מלאכה לא תעשו ביום 15 וביום 21 לניסן. שיכר אל תשתו וכל דבר חמץ אל תאכלו ולא ייראה בבתיכם, מיום 14 לניסן עם הערב השמש עד יום 21 לניסן בהערב השמש. וכל חמץ שיש לכם בבתיכם הכניסו לחזריכם וחתמו בין הימים האלה..</p>
<p>Michna PessaHim : Chap 1 – à la lumière du quatorzième jour – suppression du Hamets Chap 2 – toute heure – suppression du Hamets et définition... Chap 5 – l'offrande perpétuelle qui a été sacrifiée – lois du sacrifice PessaH... Chap 10 – Les soirs de PessaH – lois du seder</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. אור לארבעה עשר ובו שבע משניות - 131 עוסק בדיני השבתת חמץ. 2. כל שעה ובו שמונה משניות - ממשיך את דיני השבתת חמץ, ועובר לעסוק בהגדרות חמץ ומצה. 3. אילו עוקרין ובו שמונה משניות - עוסק בדינים שונים הקשורים להשבתת חמץ במקרים מיוחדים. 131 4. מקום שנהגו ובו תשע משניות - עוסק במנהג עשיית מלאכה בערב פסח, ומתוך כך גם בנושאים אחרים הקשורים למנהג. 5. תמיד גשחט ובו עשר משניות - עוסק בהלכות הקרבת קרבן פסח. 6. אילו זבחים ובו שש משניות - עוסק בדיני הקרבת הפסח כאשר ערב פסח חל בשבת. 7. כיצד צולין ובו שלוש עשרה משניות - עוסק בדיני צליית הפסח ואמילתו. 8. האשה ובו שמונה משניות - עוסק בדיני מניו על קרבן פסח. 9. מי שחטף ובו אחת עשרה משניות - עוסק בדיני פסח שני ובדינים שונים של תקלות בהקרבת הפסח. 10. ערבי פסחים (נקרא גם "ערב פסחים") ובו תשע משניות - עוסק בדיני ליל הסדר.
<p>masseHet PessaHim chap.1 michna 1 : Le soir du 14e on axamine le Hamets à la lumière d'une bougie. Tout lieu où on ne fait pas entrer de Hamets, on n'a pas besoin de l'examiner. Beit Chamaï disent : deux rangs dans toute la cave, Beit Hillel disent deux rangs extérieurs qui sont les supérieurs.</p>	<p>אור לארבעה עשר, בודקין את החמץ לאור הנר. כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה. ולמה אמרו שתי שורות במרתף, מקום שמכניסין בו חמץ. בית שמאי אומרים, שתי שורות על פני כל המרתף. ובית הלל אומרים, שתי שורות החיצונות שהן העליונות.</p>
<p>MasseHet PessaHim chap 10 2 On lui verse la première coupe, Beit Chamaï disent : il bénit sur le jour et ensuite il bénit sur le vin ; Et Beit Hillel disent : il bénit sur le vin et ensuite il bénit sur le jour 3 On amène devant lui une trempette de salade avant qu'il arrive au pain, on amène devant lui la matsa et la Hazeret et le Harosset et deux plats cuits. Même si le Harosset n'est pas un commandement. Rabbi Eliézer dit au nom da Rabbi Tsadok ; c'est un commandement. Et au Temple ils amenaient devant lui le PessaH lui-même.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 ערבי פסחים סמוך למנחה, לא יאכל אדם עד שתחשך. ואפלו עני שבישראל, לא יאכל עד שיקרב. ולא יפחתו לו מארבע פסות של יין, ואפלו מן הממחוי. 2 <u>מזגו לו כוס ראשון</u>, בית שמאי אומרים: מברך על היום, ואחר כך מברך על היין. ובית הלל אומרים: מברך על היין, ואחר כך מברך על היום. 3 הביאו לפניו, מטבל בתורת, עד שמגיע לפרפרת הפת. הביאו לפניו מצה וחרסת וחרסת ושני תבשילין, אף על פי שאין חרסת מצנה. רבי אליעזר ברבי צדוק

4 On lui verse une deuxième coupe, là le fils demande à son père et s'il n'y a pas de discernement chez le fils le père lui enseigne : ma nichtana, halaila hazé....En quoi cette nuit est-elle différente des autres nuits.... Et selon la compréhension du fils son père lui enseigne, il commence par le négatif et finit par le positif-louanges, il commente à partir de « l'Araméen asservissait mon père » jusqu'à ce qu'il ait terminé tout le passage.

אומר, מצנה. ובמקדש היו מביאים לפניו גופו של פסח.

4 מזגו לו כוס שני, וכאן הבן שואל אביו, ואם אין דעת בבן, אביו מלמדו: מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות – ששככל הלילות אנו אוכלין חמין ומצה, הלילה הזה כלו מצה? ששככל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור? ששככל הלילות אנו אוכלין בשר צלי, שלוה, ומבשל, הלילה הזה כלו צלי? ששככל הלילות אנו מטבילין פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים? ולפי דעתו של בן, אביו מלמדו. מתחיל בגנות ומסים בשבח, ודורש מארמי אוכד אבי, עד שיגמר כל הפרשה כלה.

5 רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן: פסח, מצה, ומרור. פסח, על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים. מצה, על שום שנגאלו אבותינו במצרים. מרור, על שום שמררו המצרים את בני אבותינו במצרים. בכל דור דור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר (שמות יג), והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לפיכך אנחנו חייבין להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה, ולקלס, למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו, הוציאנו מעבודת לחרות, מיגוון לשמחה, ומאכל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו הללויה.

6 עד היכן הוא אומר? בית שמאי אומרים, עד "אם הבנים שמחה". ובית הלל אומרים, עד "חלמיש למעיניו מים". ויחזתם בגאולה. רבי טרפון אומר: "אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים", ולא היה חזתם. רבי עקיבא אומר: "בן ה' אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים" כו', עד "ברוך אתה ה' גאל ישראל".

7 מזגו לו כוס שלישי, מברך על מזונו. רביעי, גומר עליו את ההלל, ואומר עליו ברכת השיר. בין הפוסות הללו, אם רוצה לשנות, ישמה. בין שלישי לרביעי, לא ישמה.

8 ואין מפטירין אחר הפסח אפיקומן. ישנו מקצתן, יאכלו. כלן, לא יאכלו. רבי יוסי אומר: נתנמנמו, יאכלו. נרדמו, לא יאכלו.

9 הפסח אחר חצות, מטמא את הידים. הפגול והגותר, מטמאין את הידים. ברוך ברכת הפסח, פטר את של זבח. ברוך את של זבח, לא פטר את של פסח, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו.